

אלכימיה בחיינו

מראת ידע 2.2023

ד"ר ברכה קליין תאיר

"כבוד אלוהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקור דבר. שמים לרום וארץ לעומק

ולב מלכים אין חקר. הגו סיגים ויצא לצורף כלי."

(משלי כה ב-ד)

רבים מאיתנו מפנטזים על להפוך ברזל לזהב, להפוך משהו עם ערך קטן לגורם בעל ערך גדול (אלכימיה).

הזהב שימש במשך אלפי שנים סמל לעושר ובבסיס לכלכלה ולמסחר העולמיים. הוא עורר את סקרנותם ואת חמדנותם של אנשי מדע ורוח שעמלו במשך השנים להפוך את מגע מידאס למציאות ולהמיר חומרים אחרים, שנחשבו נחותים יותר, לזהב. להזכירכם: המלך מידאס קיבל את היכולת להפוך כל מה שנגע בו לזהב, אפילו את האוכל שלו. "מגע מידאס" היה לביטוי באנגלית, המציין כישרון יוצא דופן להרוויח כסף בכל הרפתקה עסקית או רדיפת בצע; וסיפורו של המלך הוא עדות היסטורית לאובססיה של האנושות למתכת המיוחדת הזאת.

זהב הינו מתכת אצילה, בעלת מוליכות גבוהה, זוהרת, יקרת ערך, רכה. הזהב נוח לעיבוד, לריפוי, לתקשורת חוצה שדות וממדים. מאחר והזהב אינו מתחמצן (אינו מחליד ועמיד בפני קורוזיה), הוא נשמר בצורתו הטהורה. למרות שהוא לא נוטה להיקשר ליסודות אחרים, כן ניתן לשלב אותו עם מתכות אחרות וליצור סגסוגת עמידה וחזקה (התכללות).

יחד עם זאת, כל הנסיונות לאלכימיית זהב כשלו; אך האם הידע והטכנולוגיה הקיימים כיום עשויים להביא להתממשותו של החלום העתיק הזה?

כן ולא.

בן האנוש יכול ליצור תא יחיד אך אין הוא יכול אי פעם ליצור את שלמותו מכיוון שאין האנרגיה הצפופה שבו - אנרגיית המהות, ידועה למדיום העולם.

"בעת התקופה הסופית הזאת שלכם יצור האנוש נידון עוד לחיות את עידן הברזל שלו (למעט היוצאים מן הכלל). להפוך את הברזל לזהב הינו עניין של אלכימיה. המין האנושי אינו יכול לעשות זאת. בעתיד, חוקי הצדק האלוהי, דהיינו, המנגנון העילאי יעשה זאת. אין התוכניות-המוגדרות האוניברסאליות תפעול המוכן על פי השקפות הפרט..."

בן האנוש יכול לערבב לבן ושחור ובהוספה של צבעים אחרים יכול להשיג צבעים שונים למדי. אך לעולם אינו יכול לערבב את עצמו. מאחר ויצור האנוש הוא גרעין המהות של אנרגיית האל. "ספר הידע"

כלומר, בגלל אגו הרסני, לא ניתן בידי האדם, כל עוד הוא על פלנטת ארץ, את היכולת להפוך ברזל או כל מתכת אחרת לזהב, ולא לשבט את עצמו. יחד עם זאת, בן ניתנה לו היכולת לעשות אבולוציה שמשמעה; שינוי צורה של הכוונה – האמונה – הרצון – המחשבה – המצפון = שינוי צורה של התודעה = שינוי צורה של התאים. זאת היכולת האוטופואטית לברוא את עצמו, מתוך עצמו, כל יום מחדש = אומנות ההגשמה - בריאה – יצירה - עשייה. כלומר, בגלל תודעה ארצית מוגבלת, בהתחלה, הכמיהה למשהו שהוא מעבר התמקדה בהפיכת ברזל לזהב = להשיג דבר מה חיצוני לך שהוא יקר ערך. אבל עם התקדמותה של התודעה, הכמיהה היום חייבת לחזור לנקודת המוצא: לעשות אבולוציה פנימית כדי שנהיה ראויים לחזור למצב "הצבירה" הראשוני שלנו – קריסטל של אור (הזהב עצמו).

כדי להשיג זאת, על האדם למוסס את הדחיסות המוליקולרית של חומר התאים/הגוף וחושף את הפוטנציאל הניטרלי שבו, המהות. זה בעצם תהליך אלכימי הרבה יותר מורכב, מתוחכם, מרתק מהאלכימיה המוכרת של התמרת מתכת לזהב שלא בהכרח רובינו מודעים לו בפועל.

עד כמה מבעבעת בכם התשוקה להיזכר, לחזור הביתה, להתעצם, להתחבר אל האור, להיות שותף לבריאה, להציב את עצמכם בתוך זרם האנרגיה?

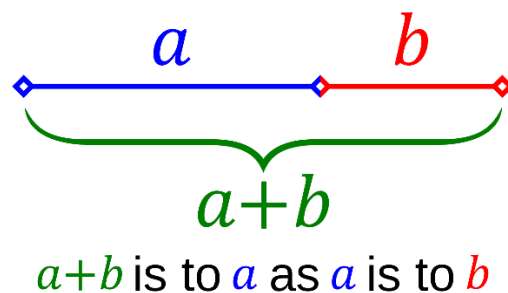
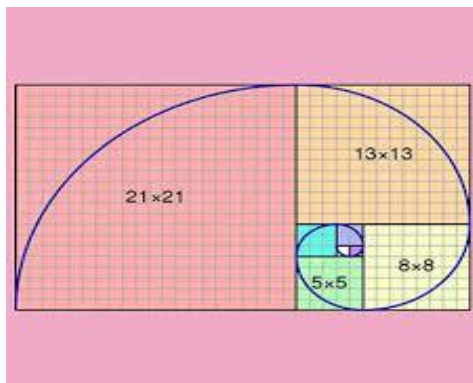
לצערי, רבים מנצלים מעט מהאומנות האדירה הזאת. לפיכך, רבים מתהלכים במודע או שלא במודע רק בנתיב הרוחני שהוא יחסית עם עליות מעטות וכמה מכשולים. בתהליך הם מונחים על ידי 'עמוד הענן' שהנחה את בני ישראל ביום. הוא הצל עליהם מהשמש וגם הצל על האמת (משחק המחבואים). זהו שלב א' בתוכנית לאבולוציה הנקרא עידן זהב - זמן היסטורי של גילוי האור (הגאולה). הוא ביטוי המגדיר השגה רוחנית (סיימנו 9 שלבים של אבולוציה דתית – רוחנית והתגלמנו בממד 8). כדי להגיע לדרגה הרוחנית 8, עלינו להיטהר בעזרת אנרגיות וידע חדשים שנפתחו לפלנטה. כלומר, אנחנו ממגנטים בעזרת המחשבה פוטונים של אור (ניטרליים), מחוללים מהר יותר את מחולל המוח, מוציאים לאור עוצמות חדשות שהיו עד כה מוצפנות, מתערטלים מכל הצורות והזהויות ומטפסים. עירבוב הגלוי והנסתר הנו תהליך אלכימי שמעיד את החומר הגס שגופנו מורכב ממנו.

יחד עם זאת, מי שכן משתוקק בלממש את הפוטנציאל היקומי הקיים בו, יתעלה מעל הבסיס הרוחני ויתחיל לטפס על גבי דפנות הפירמידה אל עבר הפסגה האמיתית – הקומה ה-100 – ממד 10. זהו הנתב האדוניתי הנקרא עידן אור קדוש – זמן אמת מוחלטת – נקודת מוקד של האנרגיה האדירה. הוא נתיב תלול, מסתחרר במהירות אדירה, עובר דרך מדיומים של אויר דליל בו חווים קשיי נשימה, הדופק מואץ וההתנסויות אינן בהרגל שלנו. מה שמנחה את ההולכים בנתיב האדוניתי הוא 'עמוד האש' – האמת המתגלה בחושך (משחק הגילויים). היא זו שמושבת את האדם מעלה כדי לחפש אחר אמיתות גבוהות יותר. כאן אנחנו בעצם מושכים אנרגיות עוצמתיות ביותר (אומגה 8-9), מייצרים מגע ישיר עם אור אינסוף, עם הלא ייאמן, הנשגב והמופלא, מתנתקים ממנגנוני ההשפעות, הופכים לבעלים של מחשבותינו, משיגים עוצמת מוח מאקרו – מוח של בורא, ההגה לחיינו בידנו, אדונים בביתנו הפנימי, שותפים לבריאה.

אם בתהליך הרוחני אנחנו מזככים את התאים מחומר דחוס לאור קריסטלי, הרי בתהליך האדוניתי אין כבר התמרה של התאים, אלא התמרה של התודעה בלבד.

ניתן להגדיר את הטרנספורמציה של הגוף שלנו כיחס זהב - סדרת פיבונאצ'י (1,1,2,3,5,8,13,...) – הפרופורציה האלוהית. שני גדלים a ו- b מקיימים ביניהם יחס זהב: היחס בין סכום הגדלים $a+b$ לבין a גדול מביניהם, שווה ליחס שבין הגדול מביניהם a לקטן b (1.618). כלומר, ככול שנתקדם בסולם האבולוציוני, הצעד הבא שנעשה יהיה תמיד יחס זהב. לפיכך, הקשר עם הטבעת הראשונה שלנו – זרע המהות, לעולם נשאר.

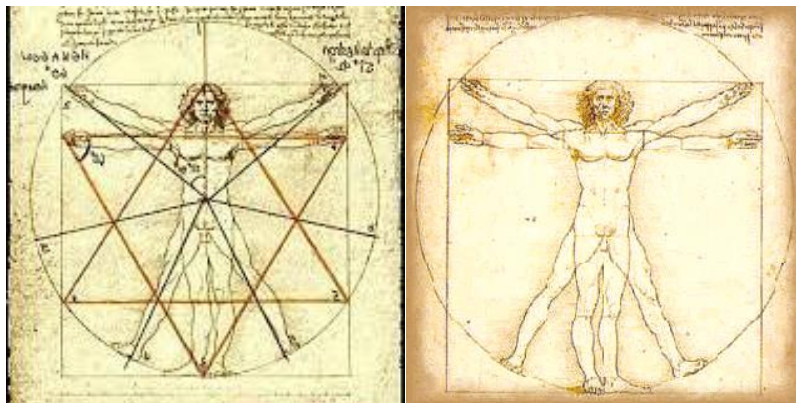
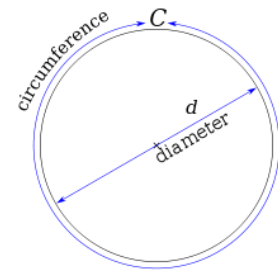
הטכנולוגיה לשתי ההשגות מורכבת מהצופן היא סוג של 'מחשב': $\text{KOM} - \text{PI} - \text{TUR}$. אין היא המחשב המוכר לנו על הפלנטה, אלא מחשב אורגני - חי עוצמתי ביותר. אסביר רק את PI : בתהליך האבולוציוני – אלכימי משיגים מבנה גיאומטרי הרמוני המוגדר כיחס פאי (מספר טרנסצנדנטי המהלך קסם על מתמטיקאים, מדענים וחובבים רבים). פאי התגלה כבר לפני ששת אלפים שנים, בבבל, ברגע שבני האדם המציאו את

הגלגל. הוא מייצג ערך קבוע בין היקף המעגל לקוטר (צופן. 3.14). לא משנה אם המעגל קטן כמו חרוז או גדול כמו חומת העיר, או כמו פלנטה, היחס בין היקף המעגל לקוטר יהיה תמיד אותו מספר - 3.14. לפיכך, ככול שנתעצם בתהליך האבולוציוני, עדיין היחס בין היקף המעגל שאנחנו לבין גודל 'הגוף' תמיד יהיה פאי. מה שמשנתנה היא העוצמה. לפיכך, ככול שנתקרב אל מהותנו, היקף וקוטר גוף החומר יקטן, אבל ישמור על המבנה ההרמוני. כאשר נצליח להתגלם בממד 10 = סיימנו אינסוף אחד, יתגלה אינסוף חדש שעלינו להשיג.

שווה להיקף מעגל שקוטרו 1

אם נעמיק, נראה כי התהליך האבולוציוני דומה לתהליך אחר בטבע שגם הוא סוג של אלכימיה: **הפוטוסינתזה** (סנתוז או הרכבה באמצעות האור). תהליך של המרת אנרגיית אור (ידע) לאנרגיה כימית (אנרגיה פוטנציאלית עבור התאים). במהלך המטבוליזם, הגוף ממיר אור (ידע), פחמן דו חמצני, מים לאנרגיה כימית (אנרגיה פוטנציאלית עבור התאים), ומשחרר בתהליך חמצן וקלוקוז (האנרגיה הכימית נאגרת כמולקולת פחמימה, בעיקר כסוכר). תהליך של נשימה תאית.

אם אנחנו מבינים את התהליך, הרי בעזרת המחשבה/ערוץ הקליטה/הנשימה אנחנו מושכים אור... אנרגיה... ידע אל מחולל המוח, מאיצים את סיבובו, עוצמת הסיבוב ממירה אותם לחומרי חיים כמו חמצן וקלוקוז והם עוברים לכל התאים. ככול שנוצרת אנרגיה עוצמתית יותר, מהירות החוללות גם פותחת ארכיבים מוצפנים ומוסיפה לתהליך ידע נוסף, עוצמה נוספת בעזרתם אנחנו משיגים הבנה עמוקה, מרפאים, מטהרים ובוראים את עצמנו בכל רגע של נשימה מחדש. כלומר, אנחנו מסייעים בריפוי רקמות וביצור תאים חדשים, בהמרצה אנרגטית, בחיזוק המערכת החיסונית, ביצירת ערך עצמי גבוה ובסופו של דבר, במימוש התכלית הקיומית: התגלמות מחודשת בנקודת המוצא האמיתית שלנו – הכוללות האדוניתית.

גם בקוסמוס מתקיים תהליך של פוטוסינתזה מאוד עוצמתי עד כי כל צבע מתמוסס בתוך החשיכה ויוצר את המדיום השחור (צבע טיונאמי - צבע מרוכז ביותר שאיננו מכירים) - מדיום חם ועשיר של יקומים והשלם. שחור מייצג את מקור הידע. בגלל עוצמה לא מספקת שלנו, איננו רואים אותו אלא רק חושך וחושבים שדבר לא קיים בו. האטמוספירה מפזרת את השחור לצבעים. לו היינו יכולים באמצעות מחשבה להיכנס למדיום השחור ולהפריד צבעים, כל צבע היה מוסר לנו ידע רב מהמדיום העצמי שלו. תקשורת צבע היא התקשורת בקוסמוס.

אלכימיה היא תחום מחקר קדם-מדעי, שהיה נפוץ עד ימי הביניים ואשר עסק בטבעם של חומרים ובתגובות ביניהם. עדויות ראשונות לשימוש אלכימאי בחומר נמצאו במצרים העתיקה (אלף שני לפני הספירה). הבהנים במצרים עסקו בחניטת גופות, דבר שלימים נחשב כאלכימיה. אלכימיה הייתה נפוצה מאוד גם במזרח הרחוק - סין – טאואיזם. בימי הביניים חדרה האלכימיה הערבית לאירופה שם נרדפו האלכימאים על ידי הכנסייה שתפסה אותם כמכשפים, אך האצולה חיפתה עליהם מתוך תקווה שכשיצליחו האלכימאים ליצור זהב. דורות של אלכימאים שאפו ליצור זהב ממתכות זולות יותר.

האלכימיה שילבה בתוכה תפיסות פילוסופיות כגון תפיסתו של הפילוסוף היווני אריסטו, שטען כי כל חומר בטבע שואף להגיע לשלמות; והחומר המושלם ביותר בעיני האלכימאים היה הזהב. מלבד צבעו הייחודי, הזהב מתאפיין גם בעמידות יוצאת דופן לחומרים ולסביבות שונות, וקל לרתכו ולעצב אותו. בעצם כל חומר בטבע בנוי משילוב של ארבעה יסודות בסיסיים: אוויר, מים, אש ואדמה ושמיניפולציה על המרכיבים האלה תוכל

ליצור חומרים חדשים. לפיכך, לדעתם, ניתן להמיר מתכות כמו עופרת וברזל לזהב הנכסף בתהליך שכונה טרנסמוטציה. אך הניסיונות השונים לייצר זהב בהתאם לתפיסות האלו הצליחו להפיק רק חומרים שדמו לזהב בצבעם ובצורתם, אך לא היו זהב אמיתי.

אחת האגדות המוכרות על טרנספורמציה – שינוי צורה – אליכימיה אבולוציונית היא האגדה על עוף החול. היא מוכרת מהמיתולוגיה היוונית במאה ה-6 לפנה"ס וממצרים העתיקה. ביוונית עתיקה הוא נקרא פּוֹיִנִיקָס, ומכאן שמו באנגלית, פּוֹיִנִיקָס. מדובר בציפור אש אגדית הדומה מבחינה חיצונית לטווס. לפי הגרסה הרווחת, היא חיה שנים רבות עד שהיא עולה בלהבות ונולדת מחדש. רבי ינאי דרש במאה השלישית אחרי הספירה, כמעט 1000 שנים אח"כ, מדרש בהשפעת האגדה ובכך השפיע על דורות של פרשנים. לא במקרה הוא מופיע בהקשר של איוב, שצריך לקום מהאפר ולהתחיל את חייו מחדש. זו תמה משמעותית מאוד גם בחז"ל וגם בפנטזיה. חז"ל היו צריכים להתמודד עם גלות, חיים לא פשוטים, עוני. לפי חז"ל כל אלף שנה יישרף עוף החול בקינו וישוב לחיות. יגדל בעצמו את אבריו.

ב"ספר יצירה" מתואר אברהם אבינו כמי שקיבל מאלוהים את הסוד של תורת הצירופים הבוראת עולם. הוא פעל בעולם בעשייה תבונית, מתוך תודעה חקרנית לפיכך, הבורא "הושיבו בחיקו ונשקו על ראשו וקראו אברהם אוהבו וכתר ברית לו ולזרעו עד עולם... קשר עשרים ושתיים אותיות בלשונו. והקב"ה גילה לו את סודן, משכן במים דלקן באש רעשן ברוח בערן בשבעה כוכבים נהגן בי"ב מזלות." "ספר יצירה" מתאר את הבריאה מסוד צירופים של "עשר ספירות בלימה ועשרים ושתיים אותיות יסוד", כפי שבאליכימיה בריאתם של חומרים חדשים נוצרת מצירופי חומרי יסוד. 22 אותיות (מוציאות לפועל את הפוטנציאל הטמון בכלי – בספירה), ועשר ספירות (הכלים - רובדים של השתקפות האלוהות) מייצגות את 5 עולמות: אדם קדמון (כתר) – אצילות

(בתודעה: חוכמה) - בריאה (בתודעה: בינה) - יצירה (במחשבה: חסד - גבורה - תפארת - נצח - הוד - יסוד) - עשייה (מלכות).

על פי תפישת עולם זו מתקיימים קשרים בין חומרי היסוד, הכוכבים והמזלות, ימי השבוע ואיברי הגוף. כן מתואר היחס המתמיד בין ההתהוות המתפשטת והבלימה הגובלת, המקביל ליחס בין התסיסה האלכימית והכלי המגביל אותה. הקשר בין הריבוי (של הספירות וגם של האלמנטים בעולם) לבין האחדות (של האל) מקביל לקשר בין שלב הפרדה לשלב ההתאחדות באלכימיה.

ב'ספר יצירה' מוזכרת גם ה'נקודה המרכזית' המקודשת, המזוהה עם "אבן החכמים" המסוגל להפוך כל חומר לזהב ועם האלוהות. אך אבן החכמים לא התגלתה מעולם, וכל מאמציהם של האלכימאים לייצר זהב עלו בתוהו.

מרים הנביאה קיבלה את הסודות האלכימיים מאלוהים. חיבור אלכימי עתיק אחר מיוחס להושע בן אלה, מלך ישראל. גם בצלאל בן אורי נחשב לאחד מגדולי 'מלאכת הקודש' שבכנראה הקבילה, לדעתם, ל'מלאכה הגדולה' של האלכימיה.

דוד המלך נחשב בקי גדול באלכימיה, כי רק בעזרתה יכול לאסוף כסף וזהב כדי לסייע לשלמה לבנות את המקדש. את הכתוב כי דוד השאיר אחריו לשלמה בנו "מילואים אבני הפוך" פרשו שהן אינן אלא אבני הפילוסופים. סיפרו שמלכת שבא ניסתה את שלמה המלך אם יעמוד על טיבה של אבן יקרה שהביאה לו, שהיתה אבן הפילוסופים. ושלמה, שידע את הסוד, הבחין בה מיד.

גם אליהו הנביא נחשב למומחה באלכימיה, וגם שמו נקרא על שם ספרים אחדים. אמרו שאת כל הקושיות באלכימיה יתרץ אליהו הנביא לכשיבוא. אבן הפוך שנזכרת במקרא נחשבה אבן החכמים או אבן מרקוריאנית. כן ייחסו מומחיות אלכימית לאלישע, יחזקאל, זכריה, מלאכי.

אבן סינא (רופא, פילוסוף ומדען פרסי) עסק בנוסף לרפואה גם במדעי הטבע. בספרו "כתאב אל שיפה" (ספר הרפואה) עסק גם במיון מינרלים ובמתכות. דעותיו קרובות לאלו של אריסטו ובדומה ליתר בני זמנו ראה בכספית מרכיב עיקרי של המתכות המקנה להן את יכולתן להינתך. למרות שאבן סינא הסכים שהמתכות כולן הן צירופים שונים של כספית וגפרית, הוא שלל את האפשרות להפוך יסוד אחד לאחר.

אצל המקובל ר' חיים ויטאל, מתלמידיו של האר"י הקדוש, שעסק זמן מה באלכימיה, כוכב מרקורי, שמסמל את הכספית, קרוי כסף חי, והוא מזוהה עם ספירת היסוד שקרויה 'אל חי'. מכיוון שהכספית היא יסוד ראשי במתכות רבות, לפי הבנת האלכימאים, היא נחשבה ליסודה של האבן, כמו שאל חי הוא יסודו של עולם.

בניגוד לאלכימיה, בקבלה משמשים הרעיונות האלכימיים במשמעות תיאולוגית סמלית בלבד, ולא לפרקטיקה אלכימית. אולם בספרי קבלה מעשית מוצאים סגולות רבות לעשיית זהב (למשל בספר "נפלאים מעשיך", ליבורנו, תרמ"א: ערך זהב).

במאה החמש-עשרה או השבע-עשרה היו בהולנד שני אלכימאים, אב ובנו, האב, יצחק, היה אמן בלטישת אבנים יקרות, ובנו, יוחנן, היה רופא. הם חיו חיי בדידות, ורק אחרי מותם יצא טיבם בעולם בזכות ספריהם שהניחו אחריהם. הם ידעו לעשות אבנים טובות מלאכותיות. ברבע הראשון של המאה השמונה-עשרה ישב בהמבורג "מומחה" יהודי, שכל דרכי חייו היו מוזרות מאוד, ושמו בנימין יוסי. אחר מותו נמצאה בביתו, בחדר חתום ונעול, מעבדה אלכימית שלמה. ידוע גם על אלכימאים יהודים שמתו בגלל הרעלת חומרים במלאכת האלכימיה, למשל בנו ודודו של ר' יהודה אריה די מודינה. במאה השמונה עשרה נודע שמואל פאלק, ה"בעל שם מלונדון", כמאגיקון ההופך מתכות לזהב, מגלה אוצרות, מרפא חולים, ועושה מעשי נסים. פאלק נהפך מדמות נרדפת ונלעגת שכונתה על ידי הקהילה היהודית "בעל שד", לדמות מכובדת בעולם הנוצרי.

אחד מסיפורי האלכימיה המשמעותיים הוא סיפור הגולם שהחל את דרכו בספרות האגדה כמבחן לצדיקותם של יוצרי האדם המלאכותי, והתגלגל לדמות מגינם של היהודים, עבר תהפוכות רבות במשך השנים. טד צ'יאנג (סופר אמריקאי) הפך אותו ממיסטיקה למדע, במעין אלכימיה ספרותית יצירתית שבראה את הגולם מחדש בכוח החזק מכול – כוחה של המילה הכתובה.

בשולי הרובע היהודי של פראג חבוי מוזיאון קטן בשם Speculum Alchemiae – "מראת האלכימיה". הסיור בו מוביל לתוך מרתף אפלולי שבו שוחזרה מעבדת אלכימאים ששירתה את קיסר אוסטרו-הונגריה רודולף השני, במחצית השנייה של המאה ה-16. במהלך הסיור רואים שלל אביקים וקדרות, צנצנות ותנורים – כל כלי העבודה שאיתם ניסו האלכימאים לייצר שיקויים לחיי נצח ולהפוך עופרת לזהב.

הגותו של המהר"ל שילבה את תורת הסוד עם מדע, אסטרונומיה, קבלה יהודית ופילוסופיה יוונית – והאלכימיה, שעמדה בחזית הזרם המרכזי של המדע בתקופתו, שימשה במה הולמת לעיסוקיו. מסופר שכאשר הקיסר רודולף הזמין אותו לשיחה סודית בחצרו בעיר, השניים דנו בין השאר באלכימיה.

על הרקע הזה צמחה במאות ה-18 וה-19 אגדת הגולם מפראג המייחסת למהר"ל את יצירתו של יצור מלאכותי העשוי עפר או חימר (חומר) שיגן על הקהילה היהודית מפרעות. על פי אחת הגרסאות הנפוצות של האגדה, עלילת דם הופצה נגד יהודי פראג, ובני הקהילה ביקשו את עזרת רבם. המהר"ל יצר גוף אנושי מבוץ והפיח בו חיים באמצעות האותיות העבריות "אמת" שחקק על מצחו. הגולם מילא את תפקידו נאמנה, ומדי שבוע לקראת כניסת השבת היה המהר"ל מוציא ממנו את רוח החיים כדי שלא יחלל את קדושת השבת.

יום שישי אחד שכח הרב "לכבות" את הגולם, ובשיא התפילות התפרץ הגולם לבית הכנסת אלטנוישול והחל מטלטל את קירות בית התפילה. הרב רדף אחרי יציר כפיו, ובפתח בית הכנסת השיג אותו ומחק את האות א' ממצחו. הגולם, שנותרה בו רק המילה "מת", קרס מיד והתפרק לחלקיו. שרידיו, מספרת האגדה, שמורים עד היום בעליית הגג של בית הכנסת.

סיפורו של הגולם מפראג נטוע בתוך מסורת ארוכה שהחלה הרבה לפנינו ונמשכת עד ימינו. מבחינות רבות הגולם הוא המשך ישיר של סיפור הבריאה התנ"כי, שבו אלוהים מפיח חיים באדם, "עפר מן האדמה", ומעשה הבריאה כולו נולד מהכוח הטמון במילה. רוב סיפורי הגולם בימי הביניים הציגו את יצירתו כביטוי לצדיקותו של היוצר. אבל עם התגברות הרדיפות של הקהילות היהודיות באירופה, השתנה הגולם בהדרגה למגינם של היהודים, השומר עליהם מפני מבקשי נפשם.

עם התפתחות המדע, גילו מדענים כי כל החומרים בטבע מורכבים מאבני בניין הנקראות אטומים וכי האטומים מורכבים משלושה רכיבים עיקריים: פרוטונים וניטרונים הנמצאים בגרעין האטום, ואלקטרונים הנעים מסביב לגרעין. היסודות הכימיים מוגדרים על פי מספר הפרוטונים בגרעיני האטומים שלהם. זהו ה"מספר האטומי", הכתוב מעל לסמלו של כל יסוד בטבלה המחזורית. לדוגמה, כל אטום שגרעינו מכיל פרוטון יחיד יהיה אטום מימן, וכל אטום שבגרעינו 79 פרוטונים יהיה אטום זהב. מידע זה לא עמד לרשותם של האלכימאים, אך כיום אנו יכולים להסיק ממנו שטרנסמוטציה היא אכן אפשרית, וכי אם נסיף פרוטונים לגרעיני אטומים, או נחסיר מהם פרוטונים, נוכל לקבל יסודות אחרים.

המדע המודרני הראה שכל מה שצריך לשם כך הוא פיצוץ של כוכב, או לפחות מאיץ חלקיקים. בסביבה של תהליכי היתוך גרעיניים מתרחשת כל הזמן טרנסמוטציה, כאשר יסודות קלים כדוגמת מימן והליום מותכים והופכים ליסודות כבדים יותר, בדרך כלל עד ברזל. היווצרות יסודות כבדים יותר מברזל דורשת אנרגיה רבה עוד יותר, המשתחררת רק באירועים נדירים של סופרנובה, "מוות" של כוכב, המלווה בפיצוץ ובקרינה עזה. יסודות אלו נמצאים על פני כדור הארץ משום ששרידי סופרנובות נחתו על פניו במשך מיליארדי שנים. אבל מה עם זהב? עדיין לא הצליחו גם בתהליכי היתוך.

כיום האלכימיה נמצאת על הגבול בין מדע למיסטיקה, תחום טרום-מדעי שמשלב מחקר מדויק של הטבע עם חשיבה מאגית. יחד עם זאת, לא נמצא כי בכוחן של מילים להנפיש חומר דומם, אבל כן בכוחן לשנות מציאות (מציאות של תדרים). לפיכך, נסתפק בעת הזאת באלכימיה רוחנית - בתהליך אבולוציוני פנימי – שינוי צורה שכל אחד מאיתנו יכול לבצע בתוך עצמו.

רח' הנמל 42/94, חיפה | 052-2998548 | 074-7363970
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

היכולת הכל יכולה – אלכימית נמצאת בידי המהות שלנו - כוח נקבי המחבר בין שלילי לחיובי ולכן מאפשר הולדה.

בואו להתנסות באלכימיה אבולוציונית לפי מודל ייחודי וחדשני שפיתחתי לבריאה עצמית, השתנות וריפוי.

מעגלי שיח מעוררי השראה, פעמיים בחודש: 5/3, 14/3 - <https://bit.ly/3OJVPoC>

מחזור חדש נוסף של הקורס העוצמתי "להיות מאסטר אוטופואטי" בימי רביעי החל מ-
<https://bit.ly/3LloLD7> - 22/3/2023

1:1 – אימון בפתרון בעיות ויציאה ממיצרים חונקים בעזרת מודל חדשני לבריאה עצמית וריפוי. <https://bit.ly/3WwWA9x>
habaitcm@gmail.com